

بررسی اثرات طول دوره نوری بر فعالیت برخی آنژیم‌های گوارشی معده‌ای و روده‌ای در لارو و نوجوان قزل‌آلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

سکینه یگانه^(۱)*، فرشته رمضان زاده^(۲)، خسرو جانی خلیلی^(۱)، سیده صدیقه بابایی^(۳)

*skyeganeh@gmail.com

۱- دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲- دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۳- دانشگاه تربیت مدرس نور

تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۹۳

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۳

چکیده

هدف از این تحقیق بررسی دوره تکاملی آنژیم‌های گوارشی و تاثیر دوره نوری بر فعالیت برخی آنژیم‌های گوارشی معده‌ای (پیسین) و روده‌ای (فسفاتاز قلیایی و N-آمینوپیتیداز) در لارو و نوجوان قزل‌آلای رنگین کمان بود. تعداد ۳۶۰۰ لارو قزل‌آلای در آغاز تغذیه فعال (۱۸ روز پس از تفریخ) با میانگین وزن اولیه 119 ± 0.009 میلی‌گرم در ۴ تیمار دوره نوری و هر تیمار با سه تکرار (۳۰۰ قطعه لارو در هر تکرار) قرار گرفتند و آزمایش طی ۶ هفته انجام شد. ۴ تیمار دوره نوری شامل ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی، ۱۰ ساعت روشنایی و ۱۴ ساعت تاریکی، ۴ ساعت روشنایی و ۲۰ ساعت تاریکی و ۲۴ ساعت روشنایی طراحی گردید. نمونه‌برداری از لاروها بصورت کاملاً تصادفی در روزهای ۰، ۱، ۳، ۵، ۸، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۹، ۴۴ روز بعد از آغاز تغذیه فعال انجام شد. طبق نتایج بدست آمد، فعالیت آنژیم‌های گوارشی در لارو و نوجوان ماهی قزل‌آلای ۴۴ روز بعد از آغاز تغذیه فعال انجام شد. در انتهای آزمایش، فعالیت اختصاصی آنژیم پیسین و آمینوپیتیداز در تغییرات مشابهی با سن در همه تیمارهای نوری داشت. در انتهای آزمایش، فعالیت اختصاصی آنژیم روشنایی و ۲۴ ساعت روشنایی نوری در تیمارهای ۱۴ ساعت روشنایی نسبت به تیمارهای ۱۰ ساعت روشنایی و ۴ ساعت روشنایی بیشتر بود، اما اختلاف معنی‌داری در فعالیت اختصاصی آنژیم فسفاتاز قلیایی بین دوره‌های نوری مختلف مشاهده نشد ($p > 0.05$). همچنین فعالیت آنژیم‌های گوارشی لارو و نوجوان قزل‌آلای در دوره نوری طولانی‌تر، بهبود می‌یابد.

لغات کلیدی: دوره نوری، آنژیم‌های گوارشی، پیسین، N-آمینوپیتیداز، فسفاتاز قلیایی، قزل‌آلای رنگین کمان.

*نویسنده مسئول

مقدمه

نور یکی از مهمترین عوامل موثر در روند زیستی آبزیان از جمله تغذیه، تولید مثل، مهاجرت، جهت‌یابی و غیره می‌باشد. اثرات این عامل روی ماهی از نظر کیفیت (طول موج-های مختلف)، کمیت (شدت‌های مختلف) و دوره نوری (چرخه روزانه، تفاوت فصلی، عرض جغرافیایی) قابل بررسی می‌باشد (Sumpter, 1992). در این میان یکی از مهمترین عوامل موثر بر رشد و بقای لارو ماهیان، دوره نوری است.

اگرچه مطالعات خوبی در ارتباط با اثر دوره نوری بر عملکرد رشد ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان وجود دارد (حسینی نجدگرامی و ایرانی، ۱۳۸۵؛ قربانی و محمدی تبار، ۱۳۸۸؛ Taylor *et al.*, 2006; Faramarzi *et al.*, 2011 مطالعات اندکی در ارتباط با فعالیت آنژیمی قزل‌آلای رنگین‌کمان (Golchinfar *et al.*, 2010) و هیچ مطالعه‌ای در ارتباط با اثر دوره نوری بر فعالیت آنژیمی انجام شده است (Shan *et al.*, 2008). در این مطالعه سعی شده است تا اثر دوره نوری بر فعالیت آنژیم‌های گوارشی معده و روده‌ای مورد بررسی قرار گیرد، تا بدین وسیله بتوان ظرفیت هضمی لارو این ماهی را هنگامی که از نظر فیزیولوژیک آماده دریافت غذای خارجی است، تعیین نموده، همچنین سرعت و میزان تغییرات آنژیمی و ارتباط آن با دوره نوری را مشخص کرد.

مواد و روش‌ها

تعداد ۶۰۰۰ تخم چشمزده ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان از مرکز تکثیر و پرورش ماهی سرآبی نیاک واقع در جاده هراز خریداری و به سالن آکواریوم دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری انتقال یافت. جهت انتقال تخم‌های چشمزده از یونولیت ۱۶ خانه‌ای (4×4) با ابعاد 40×40 سانتی‌متر، استفاده شد. در زمان انتقال (حدود ۳ ساعت)، جهت ایجاد دمای پایین و محافظت از تخم، در زیر یونولیت قطعات یخ و در روی تخم چشمزده، از پودر یخ استفاده شد. پس از عمل هم‌دمایی، تخم‌ها در ترافهای فایبرگلاس

پرورش ماهیان آب شیرین در اواخر دهه ۱۹۶۰ با واردات تخم‌های قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) از اروپا به ایران آغاز شد. امروزه، ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان به دلیل بازارپسندی زیاد و گوشت لذیذ، معمول ترین ماهی پرورشی آب شیرین محسوب می‌شود (Faramarzi *et al.*, 2011) Mطالعات تغذیه‌ای و فیزیولوژی ماهیان در مراحل اولیه تکامل لاروی، همچنین بررسی فعالیت آنژیم‌های گوارشی ابزارهای با ارزشی جهت بهتر فهمیدن ظرفیت‌های تغذیه‌ای لارو جوان و استقرار پروتکل‌های تغذیه‌ای مناسب برای بهینه‌سازی پرورش لاروی می‌باشد (Ueberschär, 1993; Diaz *et al.*, 1997).

اندام‌های گوارشی طی مرحله اولیه زندگی به طور عمده تکامل یافته و فعالیت می‌کند و توسعه آنتوژنیکی و عملکردی آنها بطور مستقیم رشد، بقا و شرایط تغذیه‌ای آنها را تعیین می‌کند. همچنین فعالیت آنژیم‌های گوارشی شاخص خوبی از ظرفیت گوارشی است و مستقیماً تکامل لوله‌های گوارشی و وضعیت تغذیه‌ای ماهی را نشان می‌دهد (Ueberschär, 1993). توسعه آنتوژنیک آنژیم‌های گوارشی نشان‌دهنده تکامل دستگاه گوارشی و توانایی گوارش در ماهی می‌باشد و در نتیجه می‌تواند به عنوان یک شاخص وضعیت تغذیه‌ای در مراحل اولیه زندگی مورد استفاده قرار گیرد (Yúfera & Darias, 2007). فرایند بلوغ دستگاه گوارش چند هفته پس از تخم گشایی، در لارو ماهی رخ می‌دهد و مربوط به تغییر نوع هضم از لاروی به بالغ است. دستیابی به بچه‌ماهی انگشتقد متکی به توسعه مناسب عملکرد گوارشی طی زندگی لاروی است و فرایند بلوغ دستگاه گوارش می‌تواند با ترکیب جیره‌ی غذایی تغییر کند (Zambonino-Infante & Cahu, 2001).

یک واحد از فعالیت پپسین به عنوان ۱ میکرومول تیروزین رهاسده در دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد در طول موج ۲۸۰ نانومتر تعیین شد. از رابطه زیر جهت محاسبه فعالیت آنزیم استفاده شد:

$$\text{فعالیت آنزیم (U)} = \frac{\text{میزان پروتئین}}{\text{میزان جذب}} = \frac{4 \times Df}{1000 \times 4 \times 280 \text{ nm}}$$

$$\text{میزان پروتئین در نمونه (mg)} = \frac{100 \times 1250}{10 \times 1250} \times \text{میزان جذب}$$

Df: فاکتور رقت.

۱۲۵۰: ضریب ثابت مولکولی تیروزین و عدد ۱۰ مدت زمان انکوباسیون نمونه است.

جهت سنجش آنزیم فسفاتاز قلیایی از پارا-نیتروفنیل فسفات به عنوان سوبسترا استفاده شد (Gisbert *et al.*, 2009). پارا-نیتروفنیل فسفات در حضور بافر BTEE (بنزوئین تیروزین اتیل استر) آماده شد. یک واحد از فعالیت اختصاصی آنزیم فسفاتاز قلیایی در هر میلی لیتر، برابر است با یک میکرومول پارا نیتروفنیل که در هر دقیقه از یک میلی لیتر از عصاره آنزیمی در ۴۰۷ نانومتر و دمای ۳۷ درجه سانتی گراد آزاد شد. از رابطه زیر جهت محاسبه فعالیت آنزیم استفاده شد:

$$\text{تفییر میزان جذب} \times 1000 = \text{فعالیت آنزیمی در ۳۷ درجه سانتی گراد}$$

$$\text{جذب شاهد} - \text{جذب نمونه} = \text{تفییر میزان جذب}$$

اندازه گیری آنزیم N-آمینوپیپیداز به روش Spunging & Prescott & Wilkes (1976), Blumberg (1989) L-Leucine P- Nitroanilide که در متانول حل شده است به عنوان سوبسترا استفاده گردید. ۲ میلی لیتر محلول ۱ میلی مولار این معرف با ۱ میلی لیتر بافر ۲۰۰ میلی مولار فسفات سدیم در pH ۷ و دمای ۲۵ درجه سانتی گراد در

۱۰۵

(بعد ۱۲×۲۱۵)، در یک لایه قرار گرفتند. لاروها، پس از جذب ۲/۳ کیسه زرد و شروع تغذیه فعال با میانگین وزنی 119 ± 0.009 میلی گرم، از سبدهای تراف - خارج شده و بطور تصادفی با تراکم ۳۰۰ عدد در هر تکرار تقسیم بندی شدند. پارامترهای کیفی آب به صورت روزانه و با استفاده از دستگاه های اکسیژن متر (مدل Sartorius PB-11) pH 200 انگلیس و دما منج الکلی اندازه گیری شدند و مقادیر این پارامترها به ترتیب، mg/l $7/62 \pm 0.32$ و $8/36 \pm 0.92$ درجه سانتی گراد برآورد شد. تغذیه لاروها، با استفاده از غذای آغازین بیومار (۵۲٪ پروتئین خام، ۱۳٪ چربی خام، ۰.۴٪ فیبر، ۶٪ خاکستر) با اندازه ۰/۵ میلی- متر انجام شد.

لاروها به مدت ۴۴ روز بعد از جذب ۲/۳ کیسه زرد، در معرض تیمارهای نوری شامل ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی، ۱۰ ساعت روشنایی و ۱۴ ساعت تاریکی، ۴ ساعت روشنایی و بیست ساعت تاریکی و ۲۴ ساعت روشنایی قرار گرفتند. جهت ایجاد محیط ایزوله نوری از پوشش پلاستیکی مشکی ضخیم استفاده شد که تمامی سطوح تیمارهای نوری را می پوشاند. به عنوان منبع نوری از لامپهای فلوروست ۱۸ واتی که با فاصله ۳۰ سانتی متر از سطح آب قرار گرفتند، استفاده شد. نمونه برداری از لاروها بطور کاملاً تصادفی و در صبح روزهای صفر، ۱، ۳، ۵، ۸، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ و ۴۴ روز بعد از آغاز تغذیه فعال (۱۹، ۲۳، ۲۵، ۳۰، ۲۸، ۲۵، ۳۵، ۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۸، ۶۳ روز پس از تخم گشایی) انجام شد. جهت نمونه برداری، لاروها از ۱۲ ساعت قبل غذاده نشدند، تا دستگاه گوارش آنها از مواد غذایی بخوبی تخلیه شود. پس از نمونه برداری، با استفاده از دستمال کاغذی قطرات آب اضافی لاروها جذب شد و بلا فاصله نمونه ها در شرایط انجام ۸۰ درجه سانتی گراد تا مرحله سنجش نگهداری شدند.

تعیین فعالیت آنزیم پپسین با روش Anson (1983) و با استفاده از محلول هموگلوبین ۲/۵ درصد رقیق شده در اسید کلریدریک ۰/۳ نرمال به عنوان سوبسترا انجام شد.

سریعاً مخلوط کرده و تغییر جذب برای ۵ دقیقه، هر دقیقه در ۴۰۵ نانومتر قرائت گردید. از رابطه زیر جهت محاسبه فعالیت آنزیم استفاده شد:

آب دیونیزه مخلوط گردید و حجم آن با آب دیونیزه به ۱۰ میلی لیتر رسانده شد، سپس ۹۰۰ میکرولیتر از این مخلوط را با ۱۰۰ میکرولیتر محلول آنزیمی استخراج شد

حجم محلول درون کوت (ml) × تغییر جذب شاهد – تغییر جذب نمونه در واحد زمان)

= فعالیت آنزیمی (ml)

حجم عصاره آنزیمی (ml) × ۱۰/۸

$$\text{فعالیت آنزیمی (ml)} = \frac{\text{میزان پروتئین (mg) / فعالیت آنزیمی (U)}}{\text{میلی گرم پروتئین در میلی لیتر آنزیم}}$$

افزایشی نشان داد و در روز ۳۵ به بیشترین میزان فعالیت خود رسید ($P \leq 0.05$, $df=10$, $F=142/6$). که مقادیر آن در تیمارهای نوری مختلف، تفاوت معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$, $df=3$, $F=4/76$). پس از آن تا انتهای دوره پرورش، روند نسبتاً یکنواختی در فعالیت آن مشاهده شد ($P > 0.05$, $df=10$, $F=142/6$).

همانطور که در جدول ۲ نشان داده شده، از روز ۱۹ تا ۲۵ افزایش کمی در فعالیت آنزیم آمینوپیتیداز مشاهده شد ($P > 0.05$, $df=10$, $F=743/38$). پس از آن تا روز ۳۵ میزان فعالیت آنزیمی بدون اختلاف معنی دار، کاهش یافت. همچنین از روز ۳۵ تا ۴۵، فعالیت آنزیمی افزایش پیدا کرد ($P \leq 0.05$, $df=3$, $F=743/38$). پس از آن تا روز ۵۰ کاهش در فعالیت دیده شد. سپس تا روز ۵۸ فعالیت آنزیمی به میزان قابل توجهی افزایش پیدا کرد، که مقادیر آن در تیمار نوری ۲۴ ساعت روشنایی، بیشترین و در گروه ۴ ساعت روشنایی و بیست ساعت تاریکی، کمترین بود، همچنین از روز ۵۸ تا ۶۳ کاهش معنی‌داری در فعالیت آنزیمی همه گروه‌های پرورشی مشاهده شد ($P \leq 0.05$, $df=3$, $F=13/49$).

طی دوره آزمایش روند نسبتاً افزایشی در فعالیت آنزیم فسفاتاز قلیایی مشاهده شد. از روز ۱۹ تا ۲۵ آزمایش، فعالیت این آنزیم افزایش یافت ($P \leq 0.05$, $df=10$, $F=85/0.6$). جدول ۳، سپس تا روز ۳۰ کاهش در فعالیت

برادفورد (Bradford 1976) و با استفاده از آلبومین سرم گاوی (BSA) به عنوان استاندارد سنجیده شد. به منظور تهیه محلول برادفورد ابتدا ۱۰۰ میلی گرم ماده شیمیایی کوماسی بلو را در ۵۰ میلی لیتر الکل اتانول ۹۵٪ و ۱۰۰ میلی لیتر اسید فسفریک ۸۵٪ حل نموده و سپس حجم محلول بدست آمده با بکارگیری آب دوبار تقطیر به حجم ۱۰۰۰ میلی لیتر رسانده شد. این محلول توسط کاغذ فیلتر واتمن نمره ۱، فیلتر شده و دور از نور تا زمان سنجش آنزیمی در یخچال نگهداری گردید.

نتایج حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS (version 17) تجزیه و تحلیل گردید. نرمال بودن داده‌ها با روش کولموگراف-اسمیرنوف بررسی شد. برای تعیین معنی دار بودن یا نبودن اختلاف تیمارها از روش تجزیه واریانس دوطرفه (Two-Way-ANOVA) در قالب طرح کاملاً تصادفی، استفاده شد. میانگین‌ها با آزمون دانکن در سطح اطمینان ۹۵ درصد مقایسه شدند. تمام ارزیابی‌ها نیز در سه تکرار انجام شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار آماری Excel استفاده گردید.

نتایج

مطابق جدول ۱، فعالیت اختصاصی آنزیم پیپسین در همه تیمارهای نوری از روز ۱۹ تا ۳۵ پس از تغیر روند نسبتاً

فعالیت آنزیمی در انتهای دوره آزمایش، در تیمار ۲۴ ساعت روشنایی و کمترین فعالیت در گروه ۴ ساعت روشنایی و $df=3$, $P>0.05$. (F=8/54)

مشاهده شد، اما از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری نداشت. همچنین از روز ۳۵ تا ۴۰ و ۴۵ تا ۵۰ ساعت روشنایی مجدد کاهش پیدا کرد (P>0.05, df=10, F=85/06). پس از آن، تا انتهای دوره، افزایش فعالیت با اختلاف معنی‌دار به دست آمد (P≤0.05, df=10, F=85/06). بالاترین

جدول ۱: فعالیت اختصاصی آنزیم پیپسین (u/mg protein) لارو و نوجوان ماهی قزلآلای رنگین کمان در تیمارهای نوری مختلف طی دوره پرورش (روزهای ۱۹، ۲۳، ۲۵، ۲۸، ۳۰، ۳۵، ۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۸، ۶۳ پس از تخم‌گشایی).

روز	تیمار	۱۴ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)	۱۰ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)	۲۴ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)	۴ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)
۱۹		A ^a ۸/۱۱۱±۰/۷۹۰	A ^a ۸/۸۸۸±۱/۷۱۷	A ^a ۸/۴۹۳±۰/۹۲۶	A ^a ۸/۱۱۱±۰/۷۹۰
۲۳		A ^a ۱۱/۵۴۶±۲/۵۶	A ^a ۱۱/۸۷۹±۴/۸۰	A ^a ۱۲/۰۱۶±۱/۴۳	A ^a ۱۲/۵۹۵±۳/۲۷
۲۵		A ^b ۲۴/۳۶±۷/۱۵	A ^b ۲۹/۴۷±۳/۲۷	A ^b ۲۶/۶۹±۲/۶۳	A ^b ۲۵/۳۲±۲/۲۳
۲۸		A ^{bc} ۳۴/۵۷±۴/۰۵	A ^{bc} ۳۸/۵۳±۷/۵۶	A ^{bc} ۳۵/۵۹±۹/۳۸	A ^c ۳۵/۷۵±۹/۹۸
۳۰		A ^c ۳۶/۵۵±۶/۴۹	A ^c ۴۲/۷۹±۷/۶۴	A ^c ۳۷/۲۵±۷/۴۳	A ^c ۳۹/۲۰±۳/۸۲
۳۵		A ^d ۵۸/۷۹±۱۲/۴۳	A ^d ۶۳/۴۲±۵/۴۵	A ^d ۶۲/۰۵±۷/۲۸	A ^b ۶۲/۹۳±۴/۳۹
۴۰		A ^d ۴۹/۱۴±۹/۰۰	A ^d ۵۹/۵۲±۹/۹۰	A ^d ۵۶/۶۴±۲/۵۷	A ^d ۵۹/۳۱±۷/۵۰
۴۵		A ^d ۵۰/۴۳±۵/۴۳	A ^d ۵۹/۳۵±۴/۱۸	A ^d ۵۷/۳۳±۲/۶۵	A ^d ۵۸/۳۵±۴/۱۰
۵۰		A ^d ۵۱/۳۳±۱/۹۶	A ^d ۶۰/۳۴±۶/۹۲	A ^d ۵۸/۰۶±۵/۳۱	A ^d ۵۹/۵۵±۱۰/۳۰
۵۸		A ^d ۵۵/۷۰±۳/۶۷	A ^d ۶۰/۶۰±۴/۹۷	A ^d ۵۹/۴۰±۴/۲۷	A ^d ۵۹/۶۶±۵/۰۷
۶۳		A ^d ۵۹/۷۱±۵/۱۳	A ^d ۶۳/۷±۳/۶۹	A ^d ۶۱/۳۳±۶/۲۴	A ^d ۶۱/۹۳±۴/۰۵

در هر ستون میانگین‌هایی که فاقد یک حرف مشترک از حروف a, b, c, d,... می‌باشند نسبت به هم دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشند (F=142/6, df=10, P≤0.05).

در هر ردیف، میانگین‌هایی که فاقد یک حرف مشترک از حروف A, B, ... می‌باشند نسبت به هم دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشند (P≤0.05, F=4/76, df=3).

جدول ۲: فعالیت اختصاصی آنزیم آمینوپیتیداز (u/mg protein) لارو و نوجوان ماهی قزل‌آلای رنگین کمان در تیمارهای نوری مختلف طی دوره پرورش (روزهای ۱۹، ۲۳، ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۸، ۶۳ پس از تخم‌گشایی).

روز	تیمار	۱۴ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)	۱۰ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)	۲۴ ساعت روشنایی (Mean±SD)	۴ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean±SD)
۱۹		۰/۲۵۲±۰/۰۲۴۸ _A ^{ab}	۰/۲۵۵±۰/۰۱۰۶ _A ^a	۰/۲۷۵±۰/۰۱۶۱ _A ^{ab}	۰/۳۰۵±۰/۰۰۸۴ _A ^a
۲۳		۰/۲۶۱±۰/۰۱۰۸ _A ^{ab}	۰/۳۵۸±۰/۰۴۳۵ _A ^{ab}	۰/۳۶۵±۰/۰۱۵۵ _A ^{bc}	۰/۳۶۸±۰/۰۸۰۲ _A ^{ab}
۲۵		۰/۳۹۸±۰/۰۴۷۵ _A ^{cd}	۰/۴۱۱±۰/۰۹۹۹ _A ^{ab}	۰/۴۲۰±۰/۰۶۸۴ _A ^{cd}	۰/۴۲۲±۰/۰۵۸۳ _A ^{ab}
۲۸		۰/۳۴۹±۰/۰۱۸۳ _A ^{bc}	۰/۳۷۵±۰/۰۴۹۵ _A ^{ab}	۰/۳۷۶±۰/۰۴۹۶ _A ^{bc}	۰/۳۶۷±۰/۰۳۹۹ _A ^{ab}
۳۰		۰/۲۵۲±۰/۰۱۲۲ _A ^{ab}	۰/۳۳۷±۰/۰۲۲۴ _A ^a	۰/۳۰۳±۰/۰۲۹۷ _A ^{ab}	۰/۳۱۹±۰/۰۵۱۳ _A ^a
۳۵		۰/۲۰۵±۰/۰۱۸۶ _B ^a	۰/۳۲۱±۰/۰۳۰۲ _A ^a	۰/۲۵۸±۰/۰۲۴۶ _{AB} ^a	۰/۲۷۴±۰/۰۴۱۸ _{AB} ^a
۴۰		۰/۲۷۵±۰/۰۳۱۵ _A ^{ab}	۰/۳۱۲±۰/۰۴۵۰ _A ^a	۰/۲۸۳±۰/۰۴۱۱ _A ^{ab}	۰/۳۰۱±۰/۰۶۰۸ _A ^a
۴۵		۰/۴۵۲±۰/۰۱۴۴ _A ^d	۰/۵۲۷±۰/۰۷۷۴ _A ^b	۰/۵۰۲±۰/۰۲۸۹ _A ^d	۰/۵۰۹±۰/۰۷۴۰ _A ^b
۵۰		۰/۲۷۸±۰/۰۰۳۸ _A ^{ab}	۰/۳۴۳±۰/۰۱۲۶ _A ^a	۰/۳۰۴±۰/۰۱۰۶ _A ^{ab}	۰/۳۲۵±۰/۰۲۲۹ _A ^a
۵۸		۱/۵۴۷±۰/۰۲۸۹ _B ^f	۱/۷۷۷±۰/۰۷۳۶ _A ^d	۱/۷۰۹±۰/۰۸۰۴ _A ^f	۱/۷۱۳±۰/۰۱۳۹ _A ^d
۶۳		۱/۴۷۲±۰/۰۴۲۷ _A ^e	۱/۵۷۷±۰/۰۶۱۳ _A ^c	۱/۴۹۴±۰/۰۴۰۸ _A ^e	۱/۵۵۷±۰/۰۳۵۲ _A ^c

در هر ستون میانگین‌هایی که فاقد یک حرف مشترک از حروف a, b, c, d, e, f می‌باشند نسبت به هم دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشند.
(F=۷۴۳/۳۸, df=۱۰, P≤۰/۰۵)

در هر ردیف، میانگین‌هایی که فاقد یک حرف مشترک از حروف A, B, C, D, E, F می‌باشند نسبت به هم دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشند (P≤۰/۰۵).
(F=۱۳/۴۹, df=۳)

جدول ۳: فعالیت اختصاصی آنزیم فسفاتاز قلیاًی (u/mg protein) لارو و نوجوان ماهی قزل‌آلای رنگین کمان در تیمارهای نوری مختلف (طی دوره پرورش (روزهای ۱۹، ۲۳، ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۸، ۶۳ پس از تخم‌گشایی).

تیمار روز	۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت روشناختی	۱۰ ساعت روشنایی و ۴ ساعت روشناختی	۲۴ ساعت روشنایی (Mean \pm SD)	۴ ساعت روشنایی و ساعت تاریکی (Mean \pm SD)
	ساعت تاریکی (Mean \pm SD)	ساعت تاریکی (Mean \pm SD)	ساعت تاریکی (Mean \pm SD)	ساعت تاریکی (Mean \pm SD)
۱۹	۰/۹۲۸ \pm ۰/۱۹۵ ^a	۰/۹۷۳ \pm ۰/۱۷۱ ^a	۰/۷۶۵ \pm ۰/۱۰۴ ^a	۰/۹۴۴ \pm ۰/۱۵۹ ^a
۲۳	۱/۳۷۰ \pm ۰/۲۹۸ ^{ab}	۱/۴۰۴ \pm ۰/۲۹۹ ^{ab}	۱/۳۱۸ \pm ۰/۱۷۱ ^b	۱/۲۵۰ \pm ۰/۲۱۳ ^A
۲۵	۱/۶۸۰ \pm ۰/۴۱۴ ^{bc}	۱/۶۴۸ \pm ۰/۱۹۵ ^{bc}	۱/۷۸۸ \pm ۰/۲۱۹ ^A	۱/۴۴۸ \pm ۰/۰۷۷۷ ^A
۲۸	۱/۲۶۳ \pm ۰/۲۱۱ ^{ab}	۱/۲۸۲ \pm ۰/۱۵۱ ^{ab}	۱/۳۰۹ \pm ۰/۱۵۹ ^b	۱/۱۸۴ \pm ۰/۰۲۸۸ ^A
۳۰	۱/۲۰۹ \pm ۰/۲۰۶ ^{ab}	۱/۱۸۰ \pm ۰/۱۸۷ ^{ab}	۱/۲۷۹ \pm ۰/۲۲۷ ^b	۱/۰۸۲ \pm ۰/۱۴۸ ^A
۳۵	۱/۵۴۵ \pm ۰/۳۹۳ ^{abc}	۱/۶۳۴ \pm ۰/۱۲۶ ^{bc}	۱/۶۹۷ \pm ۰/۱۷۵ ^A	۱/۴۰۶ \pm ۰/۱۹۲ ^A
۴۰	۱/۲۸۸ \pm ۰/۱۳۶ ^{ab}	۱/۲۰۰ \pm ۰/۲۷۱ ^{ab}	۱/۴۱۰ \pm ۰/۰۹۹ ^b	۱/۱۸۹ \pm ۰/۱۷۷ ^A
۴۵	۲/۱۰۷ \pm ۰/۲۰۵ ^{cd}	۲/۱۲۱ \pm ۰/۲۳۰ ^c	۲/۱۸۸ \pm ۰/۳۰۶ ^A	۱/۸۷۹ \pm ۰/۲۳۹ ^b
۵۰	۱/۵۲۵ \pm ۰/۲۲۲ ^{abc}	۱/۵۶۴ \pm ۰/۱۸۵ ^A	۱/۵۹۹ \pm ۰/۲۹۲ ^b	۱/۴۱۷ \pm ۰/۲۶۶ ^{ab}
۵۸	۲/۶۷۰ \pm ۰/۲۵۵ ^d	۳/۰۵ \pm ۰/۰۹۸ ^d	۳/۰۵ \pm ۰/۳۸۹ ^d	۲/۹۰۰ \pm ۰/۷۹۴ ^C
۶۳	۴/۴۵۴ \pm ۰/۸۳۵ ^{AB}	۴/۴۶۷ \pm ۰/۶۴۶ ^{AB}	۴/۷۶۶ \pm ۰/۶۰۴ ^e	۴/۰۸۸ \pm ۱/۲۵۰ ^B

در هر ستون، میانگین‌هایی که فاقد یک حرف مشترک از حروف a, b, c, d,... می‌باشند نسبت به هم دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشند ($F=85/0.6$, $df=10$, $P\leq 0.05$).

در هر ردیف، میانگین‌هایی که فاقد یک حرف مشترک از حروف A, B می‌باشند نسبت به هم دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشند ($F=8/54$, $df=3$, $P\leq 0.05$).

تغییر در فعالیت آنزیم‌های گوارشی

می‌تواند با شروع تغذیه خارجی و همچنین افزایش سن صورت گیرد (Ilina & Turetskiy, 1988). هر یک از آنزیم‌های گوارشی لارو ممکن است الگوی خاصی از تغییرات متناسب با سن را متحمل شوند که احتمالاً

بحث

آگاهی از عملکرد دستگاه گوارشی و آنزیم‌های مترشحه از آن، می‌تواند به تامین مواد غذی با قابلیت هضم و جذب بهتر در جیره غذایی ماهی کمک کند، همچنین الگوی آنزیم‌های گوارشی می‌تواند نشان‌دهنده عادت غذایی ماهی باشد (Hidalgo *et al.*, 1999; Hofer

قهوهای (Salmo caspius)، پس از ۲۸ روزگی فعالیت پیسین تا روز ۵۸ افزایش یافت که می‌تواند با تشکیل معده عملکردی و ترشح غدد معده توضیح داده شود (Babaei *et al.*, 2011; Ribeiro *et al.*, 1999). افزایش پیسین را از زمان شروع تغذیه خارجی (همراه با تغذیه داخلی) تسامه‌ای ایرانی (Acipenser persicus) یعنی از روز نهم مشاهده کردند. بررسی‌ها نشان داد که در ماهیان گوشتخوار با افزایش سن، فعالیت آنژیم‌های پروتازی مانند پیسین افزایش می‌یابد، (Kuz'mina, 1996; Mojazi Amiri, 2005) با توجه به بالا بودن میزان پروتئین در غذای آزاد ماهیان باید گفت که حدود ۱۰ درصد از باندهای پپتیدی در معده شکسته می‌شود و مابقی باندها در روده توسط آنژیم‌های پروتاز روده‌ای شکسته می‌شود (Ugolev & Kuz'mina, 1994).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد طی آزمایش، دوره نوری اثر معنی‌داری روی فعالیت اختصاصی آنژیم پیسین گذاشت و بیشترین فعالیت در تیمار ۲۴ ساعت روشنایی مشاهده شد ($F=4/76$, $df=3$, $P \leq 0.05$). اما در روزهای پرورش اختلاف بین گروه‌ها معنی‌دار نبود. اگرچه بیشترین و کمترین فعالیت به ترتیب در تیمار ۲۴ ساعت روشنایی و ۴ ساعت روشنایی و بیست ساعت تاریکی مشاهده گردید. (Pagellus مطالعه) (Suzer *et al.*, 2006)، روی لارو نشان داد که شدت نوری در مدت ۳۰ روز پس از تفریخ، روی فعالیت آنژیم پیسین در گروه‌های آزمایشی اثری نداشت و اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. البته فعالیت پیسین در لارو این ماهی ابتدا در روز ۲۵ بعد از تفریخ یافت شد. نور روی تنظیم فعالیت اختصاصی آنژیم پیسین، مستقل از کمیت و کیفیت غذایی اثر می‌گذارد (Suzer *et al.*, 2006).

آنژیم N-آمینوپپتیداز، یکی از آنژیم‌های نوار مسوکی روده‌ای است که در مراحل نهایی هضم غذا در ماهی، به شکست باندهای پپتیدی پروتئین‌های هیدرولیز شده کمک می‌کند. این آنژیم در زمان تغذیه اولیه، پایین می‌باشد و متعاقباً همراه با سن افزایش می‌یابد (Cahu &

اویله می‌باشد (Shan *et al.*, 2008). پیسین آنژیم گوارشی عده در معده حیوانات است که به عنوان زایموزن غیرفعال پیسینوژن از سلولهای عده غدد اکسینتیک واقع در اپیتلیوم دیواره معده ترشح می‌شود. در محیط اسیدی پیسینوژن سریعاً به پیسین تبدیل می‌شود (Kuz'mina & Skvortsova, 2003). این آنژیم یک آنژیم معده است که توسط این اندام ترشح می‌شود و بررسی‌ها در ماهیان مختلف از جمله White bream (Abramis bjoerkna) نشان داد که با رشد لارو و تکامل بیشتر دستگاه گوارش مانند معده، میزان فعالیت این آنژیم افزایش بیشتری می‌یابد (Cara *et al.*, 2003).

تفصیلات مشابهی همراه با سن، در فعالیت آنژیمی همه تیمارهای نوری وجود داشت. طبق نتایج بدست آمده، فعالیت اختصاصی آنژیم پیسین طی دوره پروفایل افزایشی نشان داد. در همه تیمارها فعالیت اختصاصی آنژیم پیسین از روز ۱۹ تا ۳۵ پس از تفریخ روند افزایشی داشت و در روز ۳۵ به بیشترین میزان فعالیت خود رسید ($F=142/6$, $df=10$, $P \leq 0.05$). همانطور که در سایر گونه‌ها مشاهده شده است، افزایش فعالیت آنژیمی، ممکن است به علت توسعه ارگانهایی مانند غدد معده می‌باشد (Cara *et al.*, 2003; Zamani *et al.*, 2009). Sarieyyüpoğlu *et al.*, (2003) در مطالعه‌ی بافت-شناسی دستگاه گوارش قزلآلای رنگین‌کمان، گزارش کردند که دو روز پس از تفریخ، عده به صورت یک بخش مجزا از مری تشکیل می‌گردد و اولین علامت تشکیل غدد معده در روز ۲۲ پس از تفریخ مشاهده می‌شود. و در لارو ۲۹ روزه غدد معده، متعدد می‌باشد. نتایج مطالعه حاضر با یافته‌های Golchinfar *et al.*, (2010) مطابقت دارد، آنها گزارش کردند در ماهی قزل-آلای، پیسین از روز دوازدهم تا سی و یکم پس از تفریخ روند نسبتاً افزایشی داشت. در مطالعات انجام‌شده در مورد قزلآلای Mojazi Amiri *et al.*, (2005)

نشانگر عده جذب مواد غذایی در نظر گرفته شده است. فعالیت آلکالین فسفاتاز اغلب برای ارزیابی عملکرد غشای روده مورد استفاده قرار می‌گیرد (Wahnon *et al.*, 1992). در ماهی آزاد دریایی خزر (*Salmo trutta*) (caspius) همراه با جذب $2/3$ کیسه زرده، فعالیت فسفاتاز قلیایی افزایش می‌یابد که این افزایش با تکامل و تمایز اندام‌های گوارشی در ارتباط می‌باشد (Zamani *et al.*, 2009). با توجه به وجود آنزیم فسفاتاز قلیایی در روده و عملکرد آن در آخرین مراحل هضم و گوارش، تصور بر اینست که این آنزیم علامتی برای جذب مواد مغذی باشد (Senger *et al.*, 1994).

در تحقیق حاضر فعالیت اختصاصی فسفاتاز قلیایی، همراه با سن ماهی افزایش نشان داد ($P \leq 0.05$), $df = 10$, $F = 85/06$, جدول ۳). افزایش مقادیر این آنزیم در روده نشان‌دهنده تکامل انتروسیت‌های عملکردی است. در مطالعه انجام شده توسط Zamani *et al.*, (2009) روی لارو قزل‌آلای قهوهای طی روزهای ۲۸ تا ۵۸ افزایش در فعالیت آنزیمی مشاهده شد. همچنین در بررسی Kuz'mina (1996) روی اردک‌ماهی و سوف که ماهیان گوشتخوارند، فعالیت آنزیم فسفاتاز قلیایی با افزایش سن، افزایش یافت. بر طبق مطالعات Gisbert *et al.*, (2009) با افزایش سن فعالیت آنزیم‌های غشای نوار مسوکی افزایش می‌یابد که این ویژگی بلوغ نرمال انتروسیت‌های روده‌ای و شکل‌گیری غشای نوار مسوکی کارآمد در لارو ماهی است. (Babaei *et al.*, 2011) در تحقیق خود در ارتباط با تکامل آنزیم‌های گوارشی تاسمه‌ای ایرانی (*Acipeser persicus*) در طول مرحله لاروی، مشاهده کردند که فعالیت آلکالین فسفاتاز، ۲۴-۱۹ روز پس از تفریخ افزایش می‌یابد و پس از آن ثابت می‌ماند که این موضوع را نشانه‌ی بلوغ روده و حصول قابلیت هضمی مشابه بچه‌ماهی جوان بیان کردند.

طبق نتایج بدست آمده، دوره نوری اختلاف معنی‌داری در فعالیت آنزیمی فسفاتاز قلیایی ایجاد نکرد ($P > 0.05$). اگرچه تغییرات معنی‌داری همراه با سن

Sarieyyüpoğlu *et al.*, Zambonino-Infante, 1995) (2000) در مطالعه‌ی بافت‌شناسی دستگاه گوارش قزل‌آلای رنگین‌کمان، گزارش کردند که در روز سوم پس از تفریخ، روده از عده تمایز می‌یابد، و نوار مسوکی در ناحیه اپیتیلیال مشاهده می‌شود. الگوی آنتوژنیک مشابهی در فعالیت اختصاصی آمینوپیتیداز در همه تیمارهای نوری مشاهده شد. مطابق جدول ۲ فعالیت اختصاصی آمینوپیتیداز روند افزایشی نشان داد ($P \leq 0.05$), $df = 10$, $F = 743/38$. آمینوپیتیدازها در بافت‌های مختلفی از جمله خون، کبد و کلیه پراکنده شده‌اند و تعیین مرحله‌ای که روده شروع به سنتز این آنزیم می‌کند، مشکل است (Kurokawa & Suzuki., 1998). در مطالعه انجام شده توسط Large yellow croaker (*Pseudosciaena crocea*) فعالیت آمینوپیتیداز از روز ۴۰-۲۱ به میزان ۳ برابر افزایش یافت. افزایش در فعالیت آمینوپیتیداز، بلوغ نرمال انتروسیت‌ها را در غشای نوار مسوکی لارو در حال تکامل همانند سایر گونه‌ها شامل پستانداران، توصیف می‌کند. تشکیل یک غشای نوار مسوکی کارآمد، حالت بالغ گوارش توسط انتروسیت‌ها را نشان می‌دهد (Henning *et al.*, 1994).

بنابر نتایج تحقیق حاضر در انتهای دوره پرورش، اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای آزمایشی در میزان فعالیت آنزیم آمینوپیتیداز مشاهده شد ($P \leq 0.05$), $df = 3$, $F = 13/49$. به استثنای روزهای ۳۵ و ۵۸ آزمایش، در سایر روزها اختلاف بین تیمارهای نوری معنی‌دار نبود. همچنین، بالاترین مقادیر فعالیت در تیمار ۲۴ ساعت روشنایی و کمترین میزان در گروه ۴ ساعت روشنایی و بیست ساعت تاریکی محاسبه شد. دوره نوری طولانی، احتمالاً موجب تغذیه بهتر و رشد بیشتر و در نتیجه فعالیت آنزیمی بیشتر می‌گردد.

آلکالین فسفاتاز عدتاً در غشای سلوکی که در آن انتقال فعال صورت می‌گیرد، یافت شده است و به عنوان یک

قزلآلای رنگین‌کمان. مطالعه موردی پژوهشکده آبزیپروری آبهای داخلی، بندر انزلی، ۱۲ صفحه.

Anson M.L., 1938. The estimation of pepsin, trypsin, papain and cathepsin with Hemoglobin. Journal of General Physiology, 22: 79-89.

Babaei S.S., Abedian Kenari A.M., Nazari R.M., and Gisbert E., 2011. Developmental changes of digestive enzymes in Persian sturgeon (*Acipenser persicus*) during larval ontogeny. Aquaculture, 318: 138-144.

Bradford, M.M., 1976. A rapid sensitive method for the quantification of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein dye binding. Analytical Biochemistry, 72: 248–254.

Cahu C.L., and Zambonino-Infante J.L., 1995. Maturation of the pancreatic and intestinal digestive function in sea bass, *Dicentrarchus labrax*: Effect of weaning with different protein sources. Fish Physiology and Biochemistry, 14: 431–437.

Cardenas S., Fernandez-Diaz C., and Yuffera M., 2003. Assessment of digestive enzyme activities during larval development of white bream. Journal of Fish Biology, 63: 48-58.

Diaz M., Moyano F.J., Garcia-Carreno F.L., Alarcon F.J., and Sarasquete M.C., 1997. Substrate-SDS-PAGE determination of protease activity through larval development in sea bream. Aquaculture International, 5: 461–471.

در همه تیمارها وجود داشت. در انتهای آزمایش بالاترین و کمترین فعالیت آنزیمی به ترتیب در تیمار ۲۴ ساعت روشنایی و ۴ ساعت روشنایی و بیست ساعت تاریکی برآورد شد. اگرچه تیمارهای ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی، ۱۰ ساعت روشنایی و ۱۴ ساعت تاریکی و ۲۴ ساعت روشنایی باهم تفاوت معنی‌داری نداشتند، ولی نسبت به گروه ۴ ساعت روشنایی و بیست ساعت تاریکی اختلاف معنی‌دار آماری نشان دادند. یافته‌های مشابهی در بررسی Xiaowu *et al.*, (2001) روی *Хризантема* بذست آمد. در گزارش این محققین، نور روی فعالیت فسفاتاز اثر معنی‌داری ایجاد نکرد.

در مطالعات انجام شده، اثر دوره نوری بر رشد قزلآلای رنگین‌کمان (حسینی‌نجدگرامی و ایرانی، ۱۳۸۵؛ قربانی و محمدی تبار، ۱۳۸۸) به خوبی مشخص شده است. دوره نوری با اثر بر سیستم غدد درون‌ریز به خصوص هورمون رشد، موجب افزایش اشتها و ضریب تبدیل غذایی می‌شود (Simensen *et al.*, 2000). نتایج این آزمایش نشان داد که با افزایش طول دوره نوری از ۴ ساعت به ۲۴ ساعت روشنایی، فعالیت آنزیم‌های گوارشی و در نتیجه قابلیت هضمی قزلآلای رنگین‌کمان بهبود می‌یابد. لذا می‌توان گفت افزایش رشد ماهی قزلآلای رنگین‌کمان در دوره‌نوری بیشتر، می‌تواند بازتابی از فعالیت آنزیمی و در نتیجه قابلیت هضمی بیشتر باشد.

منابع

- حسینی‌نجدگرامی، ا. و ایرانی، ع.. ۱۳۸۵. تاثیر رژیم نوری بر رشد، بقا و پارامترهای تغذیه‌ای لارو نورس قزلآلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). پژوهش و سازندگی در امور آبزیان شماره ۷۲. صفحه ۵-۲.
- قربانی، ع. و محمدی تبار، ب.. ۱۳۸۸. بررسی تاثیر دوره‌های گوناگون نوری بر روی رشد ماهیان

- Faramarzi M., Kiaalvandi S., and Iranshahi F., 2011.** The influence of photoperiod regimes on growth performance and survival rate of rainbow trout, *Onchorhynchus mykiss*. World Journal of Fish and Marine Sciences, 3(4): 314-317.
- Gisbert E., Gimenez G., Fernandez I., Kotzamanis Y., and Estevez A., 2009.** Developmental of digestive enzymes in common dentex, *Dentex dentex* during early ontogeny. Aquaculture, 287: 381-387.
- Golchinfar F., Zamani A., Hajimoradloo A., and Madani R., 2011.** Assessment of digestive enzymes activity during the fry development of Rainbow Trout, *Oncorhynchus mykiss*: from hatching to primary stages after yolk sac absorption. Iranian Journal of Fisheries Science, 10(3): 403-414.
- Henning S.J., Rubin D.C., and Shulman R.J., 1994.** Ontogeny of the intestinal mucosa. In: Johnson, L.R. (Ed), Physiology of the gastrointestinal tract, 3rd edition Raven Press, New York, Pp. 571-610.
- Hidalgo M.C., Urea E., and Sanz A., 1999.** Comparative study of digestive enzymes in fish with different nutritional habits. Proteolytic and amylase activities. Aquaculture, 170: 267-283.
- Hofer R., and Kock G., 1989.** Method for quantitative determination of digestive enzymes in fish larvae. Polish Arch Hydrobiology, 36: 439-441.
- Kurokawa T., and Suzuki T., 1998.** Development of intestinal brush border aminopeptidase in the larval Japanese flounder *Paralichthys olivaceus*. Aquaculture, 162: 113-124.
- Kuz'mina V.V., 1996.** Influence of age on digestive enzymes activity in some freshwater teleost. Aquaculture, 148: 25-37.
- Kuz'mina V.V., and Skvortsova E.G., 2003.** Contribution of dietary proteolytic enzymes to digestion processes of carnivorous fish. Journal of Ichthyology, 43(2): 175-180.
- Ilina I.D., and Turetskiy V.I., 1988.** Development of the digestive function in fishes. Journal of Ichthyology, 28: 74-82.
- Ma H., Cahu C., Zambonino-Infante J.L., Ya H., Duana Q., Le Gall M.M., and Ma K., 2005.** Activities of selected digestive enzymes during larval development of large yellow croaker (*Pseudosciaena crocea*). Aquaculture, 245: 239-248.
- Mojazi Amiri B., Bahrekazemi M., Pousti I., and Vilaki A.S., 2005.** A histological study on the development of the digestive tract of *Salmo trutta caspius* (Kessler) from hatching to parr stage. Iranian Journal of Fisheries Science, 5: 63-84.

- Prescott, J.M., and Wilkes, S.H., 1976.** Methods in enzymology. Vol. XLV, Part 23 B, Pp. 530-543.
- Ribeiro L., Zambonino-Infante J.L., Cahu C., and Dinis M.T., 1999.** Development of digestive enzymes in larvae of *Solea senegalensis*, Kaup.1858. Aquaculture, 179: 465–473.
- Sarieyyüpoğlu M., Girgin A., and Köprücü S., 2000.** Histological Study in the Digestive Tract on Larval Development Trout (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum, 1792). Turkish Journal of Zoology, 24: 199-205.
- Segner H., Storch V., Reinecke M., Kloas W., and Hanke W., 1994.** The development of functional digestive and metabolic organs in turbot, *Scophthalmus maximus*. Marine Biology, 119: 471–486.
- Shan X., Xiao Z., Huang W., and Dou S., 2008.** Effects of photoperiod on growth, mortality and digestive enzymes in miuy croaker larvae and juvenile. Aquaculture, 281: 70-76
- Simensen L.M., Jonassen T.M., Imsland A.L., and Stefansson S.O., 2000.** Photoperiod regulation of growth of juvenile Atlantic halibut (*Hippoglossus hippoglossus*). Aquaculture, 190: 119-128.
- Spungin A., and Blumberg S., 1989.** Streptomyces griseous amino peptidase is a calcium-activated zinc metallo-protein Purification and properties of the enzyme. European Journal Biochemistry, 183: 471-777.
- Sumpter J.P., 1992.** Control of growth of Rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture, 92: 299-320.
- Suzer C., Saka S., and Fırat K., 2006.** Effects of illumination on early life development and digestive enzyme activities in Common pandora, *Pagellus erythrinus* L. larvae. Aquaculture, 260: 86–93.
- Taylor J., North B., Porter M., Bromage N., and Migaud H., 2006.** Photoperiod can be used to enhance growth and improve feeding efficiency in farmed rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss*. Aquaculture, 256: 216-234.
- Ueberschär B., 1993.** Measurement of proteolytic enzyme activity: significance and application in larval fish research. In: Walter BT, Fyhn HJ (Eds.), Physiological and biochemical aspects of fish development. University of Bergen, Norway, Pp. 233–239.
- Ugolev A.M., and Kuz'mina V.V., 1994.** Fish enterocyte hydrolases. Nutrition adaptations. Comparative Biochemistry and Physiology, 107A: 187-93.
- Wahnon R., Coogan V., and Mokady S., 1992.** Dietary fish oil modulates the alkaline phosphatase activity and not the fluidity of rat intestinal

- microvillus membrane. *Journal of Nutrition*, 122(5): 1077-1084.
- Xiaowu L.I., Zhongjie L.I., Jiashou L.I.U., Tangln Z., and Chaowen Z., 2001.** Effects of light intensity on molting, growth, precocity, digestive enzyme activity and chemical composition of juvenile Chinese mitten crab, *Eriocheir sinensis*. *Aquaculture*, 19: 301-311.
- Yúfera M., and Darias M.J., 2007.** The onset of exogenous feeding in marine fish larvae. *Aquaculture*, 268: 53–63.
- Zamani A., Hajimoradloo A., Madani R., and Farhangi M., 2009.** Assessment of digestive enzymes activity during the fry development of the endangered Caspian brown trout, *Salmo caspius*. *Journal of Fish Biology*, 75(4): 932-937.
- Zambonino-Infante J.L., and Cahu C.L., 2001.** Ontogeny of the gastrointestinal tract of marine fish larvae. *Comparative Biochemistry and Physiology*, 130C: 477–487.

The effect of photoperiod on stomach and intestinal digestive enzymes in Rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) larvae and juvenile

Yeganeh^{(1)*} S., Ramzanzadeh⁽²⁾ F., Jani Khalili⁽¹⁾ Kh., Babaei⁽³⁾ S. S.

skyeganeh@gmail.com

- 1- Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran.
- 2- Department of Fisheries, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University.
- 3- Fisheries Department, Tarbiat Modares University, Noor, Iran.

Key words: Photoperiod, Digestive enzyme, Pepsin, N-amino peptidase, Alkaline phosphatase, Rainbow trout.

Abstract

This study investigated the ontogeny of some digestive enzyme and explored the effects of photoperiod on stomach (pepsin) and intestine enzyme activity (alkaline phosphatase and N-amino peptidase) in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) larvae juvenile. About 3600 larval rainbow trout in first feeding (18 days after hatching) with an average initial weight 119 ± 0.009 mg were distributed in plastic tanks in four treatments (300 larvae in each replicate). Four light treatments consisting of 14 to 10 h, 10 to 14 h, 4 to 20 h and 24 to 0 h (light: dark), were compared in triplicates for 6 weeks.. Finally, a random sampling from larvae was undertaken on days 1, 3, 5, 8, 10, 15, 20, 25, 30, 39 and 44 days after the onset of first feeding. According to the results, the digestive enzymes activity in fish larvae and juveniles had a similar change trend with age at all photoperiods. In addition, at the end of experiment, the specific activity of pepsin and N-amino peptidase were the highest in 24h Light treatment, but there was no significant difference in specific activities of alkaline phosphatase ($p > 0.05$). The results demonstrated that growth and digestive enzymes activity of rainbow trout larvae and juvenile are improved by applying of longer photoperiod in rearing conditions.

* Corresponding author